

(/)

 (/)

> Krig og terror - Militærvæsen - Den kolde krig ([https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-](https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig)

[terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig](https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig))

> Bøger (<https://www.historie-online.dk/boger>)

> Anmeldelser (<https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5>) > Den perfekte officer

← Forrige artikel (<https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/soldaterhjerte>)

Den perfekte officer

Kategori: Anmeldelser

Visninger: 437

Del artikel: **f** ([https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=https://www.historie-](https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/den-perfekte-officer)

[online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/den-](https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/den-perfekte-officer)

[perfekte-officer](https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/den-perfekte-officer)) **t** (<https://twitter.com/home?status=>. Aktiviteten kan ses på

[https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-](https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/den-perfekte-officer)

[vaben-den-kolde-krig/den-perfekte-officer](https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/den-perfekte-officer)) **in** ([http://www.linkedin.com/shareArticle?](http://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/den-perfekte-officer&title=)

[mini=true&url=https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-](http://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/den-perfekte-officer&title=)

[militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/den-perfekte-officer&title=](http://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/krig-og-terror-militaervaesen-vaben-den-kolde-krig/den-perfekte-officer&title=))

Henrik Bering

Den perfekte officer. Hvad krigshistorien kan lære os om ledelse

Lindhardt og Ringhof. 293 sider. Illustreret i farver. 329,95 kr.

Af Christian Kaaber

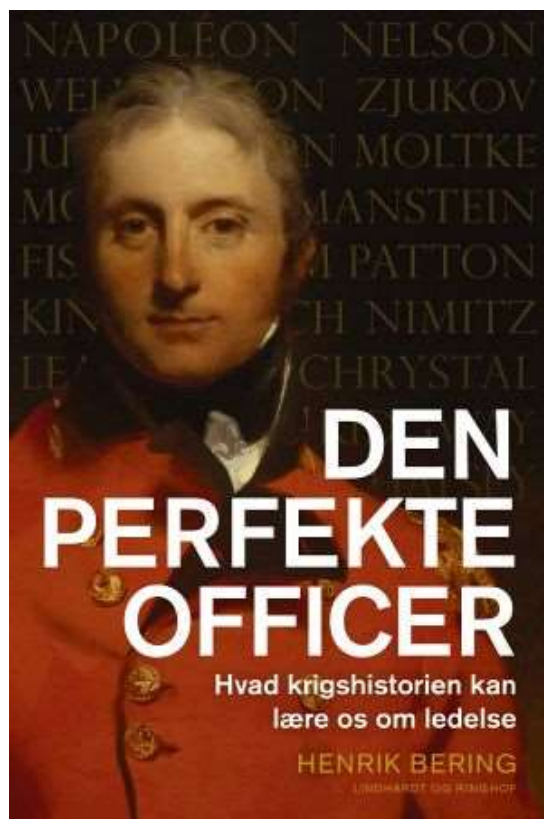
Findes den perfekte officer? Har han – eller hun – nogen sinde eksisteret og virket? Måske. Bogens titel citerer den hædersbetegnelse, den britiske premierminister William Pitt, Napoleons mest indædte politiske modstander, hæftede på general John Moore. Den på én gang venligt og myndigt udseende Moore ser læseren i øjnene fra bogens smukt opbyggede forside. Han faldt i spidsen for sine tropper i slaget ved La Coruña i 1809 under det britiske felttog på Den iberiske Halvø. Inden da havde han med stor dygtighed bekæmpet franskmændene i Vestindien, Egypten og på Sicilien og havde været chef for en del af den styrke, der skulle møde den ventede franske invasion i Sydengland i 1805. Moores ry som "den perfekte officer" skyldes hans personlige

egenskaber og hans talent for at uddanne sine soldater. Moore, der betegnes som belæst og human, forestod en række initiativer, der skulle gøre det lette infanteri til en levende helhed i stedet for et mekanisk instrument. Det krævede efter hans opfattelse soldater, der var i stand til at tænke selv, og officerer, der behandlede deres underordnede som mennesker, ikke som maskiner.

Dette banebrydende program kombineret med Moores effektive resultater og hans personlige tapperhed danner baggrund for Pitts rosende betegnelse og gør ham til det oplagte udgangspunkt for Henrik Bering's fængslende og velskrevne tur gennem knap 250 års krigshistorie fortalt gennem portrætter af en række vidt forskellige nøgleskikkelser. De er alle officerer, men rangerer fra Ernst Jünger, tysk løjtnant i Første Verdenskrigs skyttegravshelvede, til feltherrer i sværvægtsklassen – blandt andre Napoleon, Helmuth von Moltke og Georgij Sjukov – og admiraler fra Nelson til Nimitz. Fremstillingen dækker tre verdenskrige – Napoleonskrigene var den første – og rækker op til nutidens krige i Afghanistan og Irak.

Napoleon var en ivrig læser og tilskyndede sine undergivne til at studere fortidens store krigere og feltherrer i bogform. Henrik Bering fører denne kloge læresætning op til i dag og citerer den bogsamlende amerikanske general James Mattis, USA's forsvarsminister fra 2017 til 2019, for følgende barske maxime: "Enhver officer, der påstår, at han 'har travlt til at læse', ender med at fylde bodybags med ligene af sine egne soldater, fordi han i stedet er nødt til at lære på den hårde måde." Det løber som en rød tråd gennem bogen, at dens hovedpersoner i høj grad har studeret hinanden. Lad det være sagt straks: Enhver med interesse for ledelse, for militærhistorie og for krigens rolle i den store historie vil have udbytte af at læse denne stofrige og særdeles underholdende bog.

Henrik Bering er født og opvokset i Danmark, hvor han nu bor igen efter en lang professionel karriere i den engelsktalende verden. Han er uddannet ved universitetet i Oxford og levede derefter i mange år i USA, hvor han nåede at være udenrigskorrespondent ved adskillige medier samt en højt anerkendt kolumnist og anmelder ved aviser og tidsskrifter. Bogen her er hans tredje og udkom i USA i 2022. Den umådeligt belæste Henrik Bering trækker rent håndværksmæssigt på de bedste angelsaksiske traditioner for ræsonnerende og indsigtfuld journalistik, og bogen er kongenialt og dejligt mundret fordansket af Peter Harmsen, kendt fra Weekendavisen og som forfatter til adskillige bøger om Anden Verdenskrig.

Den perfekte officer indledes med et kapitel om officersrollen og de krav, jobbet stiller, over for de grænser, som selve den militære kultur sætter. Det er her, vi møder mønsterskikkelsen John Moore, i en fejende og detaljeret panorering gennem vestlig krigshistorie fra 1790'ernes Revolutionskrige (der udviklede sig til Napoleonskrigenes store opgør) til allernyeste tid – det russiske overfald på Ukraine er lige akkurat nået med og har ikke ligefrem gjort bogen mindre aktuel. Efter dette nøglekapitel seks kapitler i kronologisk orden, hver bygget op om korte, fortættede biografiske essays om fremtrædende skikkelser. I kapitlet om Napoleonskrigene møder vi den korsikanskfødte kejser selv, hans formidable modstandere Nelson og Wellington samt den preussiske officer Carl von Clausewitz, der bearbejdede erfaringerne fra det vældige og verdensomspændende opgør til bindstærke militæreteoretiske læresætninger, som siden blev fast pensum i de fleste officersuddannelser. Det 19. århundredes senere krige tegnes gennem den preussiske feltmarskal Helmuth von Moltke (stundom betegnet den Ældre for at skille ham fra hans inkompetente nevø af samme navn under Første Verdenskrig). Moltkes altoverskyggende bedrift var at bruge jernbanen som strategisk faktor i de tre krige, der skabte det tyske kejserrige i 1871 efter den blodige Fransk-Tyske Krig. Den hadefulde rivalisering mellem det slagne Frankrig og det nye tyske rige bar i sig kimen til Første Verdenskrig. Den belyses gennem portrætter af den franske marskal Foch, britiske J.F.C. Fuller (den første, der erkendte det nye panservåbens muligheder), den tyske løjtnant Ernst Jünger samt den eksplosive og visionære britiske admiral Fisher.

Hovedpersonerne i kapitlet om Anden Verdenskrig er tyske Erich von Manstein, sovjetiske Georgij Sjukov, den iltre og selvpromoverende amerikanske pansergeneral George Patton og britiske William Slim, der ledede kampen mod japanerne i Burma. Et selvstændigt kapitel er viet det sømilitære opgør i Stillehavet mellem USA og det japanske kejserrige med de amerikanske admiraler King, Nimitz, Halsey og Leahy som nøgleskikkelserne. Kapitlet rummer fortællingen om, hvordan hangarskibet blev det afgørende våben, "havets kavaleri", hvor det forrige kapitel i høj grad beskriver udviklingen af panservåbenet i landkrigen såvel i øst som i vest med tyske von Manstein som en fascinerende, om end ikke ganske ukompromitteret pionerskikkelse. Bogens kapitel 7 fortæller den amerikanske krigshistorie efter Anden Verdenskrig med den dødsforagtende faldskærmsgeneral Matthew Ridgway som det personificerede bindeled mellem det seje og blodige felttog, der besejrede Tyskland i vest, til den mindst lige så blodige krig i Korea. Ridgway nærede stor bekymring over det amerikanske engagement i Vietnam, som læseren følger gennem portrætterne af Harold G. Moore og John Warden. Sidstnævnte fører historien op til den første Golfkrig, og med fortællingen om general Stanley McChrystal skrues tiden frem til bekæmpelsen af det sunni-muslimske oprør i det besejrede Irak, hvor McChrystal nytænkte den amerikanske organisation med direkte inspiration fra admiral Nelson. Nelsons evne til at klonе sig selv i sine undergivne officerer havde fejret triumfer ved Trafalgar i 1805, hvor briterne kæmpede målvidst videre, mens Nelson selv forblødte på H.M.S. Victory's nedre kanondæk. De engelske skibschefer var skolet i den fælles taktik og i at tænke selv. Ekkoet fra Trafalgar genlyder i McChrystals instruks: "Hvis du når frem og opdager, at vi gav dig den forkerte ordre, så skal du udføre den ordre, vi burde have givet dig". Alle med ledelsesansvar kan lære noget af den legendariske enøjede admiral.

Man kan sagtens læse de enkelte kapitler hver for sig, men bogen fortjener – og giver mest udbytte ved – at blive læst i et stræk. De enkelte fortællinger kaster lys på hinanden og viser, hvordan inspiration fra historien spiller ind, ligesom det samlede forløb fortæller en storslået historie om udviklingen af militær taktik og teknologi. Når man er igennem det hele, bør man læse første kapitel en gang til. Så forstår man det om muligt endnu bedre. Undervejs nyder man en veloplagt og nærmest usandsynligt velinformeret fortællerstemme, der rundhåndet strør om sig med pragtfulde anekdoter. Den perfekte officer findes sandsynligvis ikke, men med denne righoldige bog præsenteres man for karaktertræk, egenskaber og bedrifter, der til sammen ville danne det perfekte. Det er mennesker desværre ikke, men bogen selv er tæt på at være det.

[Historie-online.dk, den 6. september 2023]